

Medyatik Durumlar

– AhmetZeytinci · 23 Aralık 2016

Çoğu zaman televizyonlarda sokak röportajları olur. Denk geldiği zaman ilgi ile izlerim hepsini. Karşıdan iki tane mini etekli, makyajlı, çıtı pıtı, manken gibi bayan geliyor. Spikerin elinde mikrofon, uzatıyor bayanlara...

-Selam bayanlar...

Bayanlar kırıtarak, gülümseyerek, biraz da uzatarak cevap verir...

-Selaaaam, naaaber, hangi kanal, filan fişmekan...

İçimden ya sabır çekerek çok mu önemli diyorum.

-Bir kaç soru sorabilir miyim?

-Tabi şekerim sor, zor olmasın ama.

Ben de yavaş yavaş diş gıcırdatmaları başlıyor seyrederken.

-Cumhuriyet ne zaman kuruldu?

Birbirlerine sinsice yan gözle bakarak

-Ay kız Yirmiüç nisan bindokuyüzyirmiüçmüydü; yoksa yirmidokuz ekim bindokuzyüzyirmi miydi?

Hafif hafif kikirdemeler devamında...

-İlkokul da okumuştuk bunu ama, yirmi sene geçti kız ilkokulu bitireli...

Spiker o an da şaşkınlıktan küçük dilini yutmak üzereydi neredeyse, araya espri sokuştururlar arsızca...

-Telefon ile joker hakkımızı kullansak. Hangi kanal abi hangi kanal söylemedin...

Spiker de biraz vurdumduymazlığa vererek.

-Süveyş Kanalı

-Yeni mi bu kanal, bu televizyonu duymamışız hiç.

Bazen de bilgi yarışmalarına çıkan tipleri inceliyorum merak ve hararet ile...

Sunucu Soruyor

-Hazreti Peygamber'den sonra gelen üçüncü halife kimdir?

İlkokul beşinci sınıf talebesine sorsan anın da o da bilir. Baba oğul birbirlerine bakıyorlar bön bön.

-Söylesene oğlum Ali miydi, Ebubekir mi?

O kadar zorlanıyor ki amca ile oğlu, zannedersin Kerbela Savaşında atılan okların toplam sayısını soruyorlar. O arada ben seyrederken kafayı yemek üzereyim.

-Ebubekir gibiydi sanki baba ya. Bizim lise de din dersleri seçmeliydi; ben de girmediydim din dersine hiç.

Tepem bir atıyor. Din dersine gir girme, genel kültür ulan bu diyesim var, tabi içimden...

Çifter çifter katılıyorlar bazen yarışmalara. İlginçlik olsun diye değişik kıyafetler, değişik aksesuarlar, yarışma anın da değişik hareketler, akıl almaz triplere girmek. Kimisi elinde oyuncak kedisi köpeği ile gelir, kiminin elinde değişik nesnelere. Neymiş efendim uğur getiriyormuş. Uğur ile bilgi yarışması kazanıldığını da ilk defa duydum. Ha bizim mahallede çok engin kültürlü bir Uğur vardı ODTÜ mezunu onu getirirler ise bilemem...

Hele o yarışmanın başında "Buyrun bu paralar sizin" dedi mi spiker, hepsinin gözü faltaşı gibi açılıyor. "Vaaav hiç bu kadar param olmamıştı, hey dostum alıp gideceğiz bunların hepsini birazdaaaan"

Yarışma esnasında dans edenleri mi ararsın, tekvando hareketleri yapanları mı, spikere şiir okuyanları mı? "Koçum dans yarışması bir sonraki programda karıştırdın sen" diyesim geliyor...

Elenince de hep aynı teraneler. Tüh biliyordum ya ben bunu kız anne...

-Neyse sağlık olsun, sizi tanıdığımıza çok sevindik...

-Biz de biz deeeee, ahhh bir de parayı alsaydık daha da çok sevinecektik, daha da çok sevecektik sizi i...

Bir daha televizyonlardan başka bir yerde karşına ömrübillah çıkmayacak bir adam spiker. Tanıdığına memnun olsan ne yazar olmasan ne yazar...

Yine spiker soruyor bir sokak röportajında...

-Yaşar Kemal kimdir?

-Kim di kız abla söylesene, futbolcu mu, basketçi mi, yoksa popçu mu?

Spiker araya girer

-Yazar efendim yazar. Ne yazıyor ondan haberiniz var mı?

-Hikaye mi?

-I ı h!

-Şiirdir kesin şiirdir

-I ı h!

-Yine mi bilemedim, üçüncüde tutturacağım kesin.

-O zaman makaledir

-Efendim Yaşar Kemal Türk Romanının en büyük isimlerindedir, hani şu İnce Mehmed'in de yazarı...

-Ay kız romanmış baksana, bizden bizden, biz de romanız spiker abi...

-Yazar dedin mi ben bir Gönül Yazarı bilirim be abi.

Futbolcuların adını sorsalar şıppadanak hepsini bilirler. Say desem Fenerbahçenin geri dördlüsünü, orta sahasını, ileri üçlüsünü; yedeklerini bile sayar haspalar, yedeklerini bile...

Dizilere bakıyorsunuz, kanallarda yüzelliye yakın dizi, kültür programlarını ara ki bulasın, bir iki kanal

haricinde. Dizilerin konuları da hep aynı, birbirinden arak. Bir kanalda mafya dizisi çok tutuysa, iş yaptıysa, hop iki hafta sonra bir iki kanalda aynı tip dizi başlıyor. Hiç bir diziyi seyretmiyorum. Bu sebep ile de kendim ile gurur duyuyorum...

Bir de evlere şenlik evlendirme programları var. Onlara da değinmeden geçmeyelim. Ara da paravan, bilmem kaç yaşındayım, gelirim şu, giderim bu, telefon ile bağlananlar."Aloooo ben hanımefendiyi çok beğendimdi"sunucu"Buyrun gelin efendim stüdyomuza o zaman".Eskinin köle pazarları gibi sanki. Bir de sorsan televizyon kanalı ile evlenip de mutlu olan sayısı kaç acaba? Konudan konu çıktı mizah yazarlarına, dizi bile yaptılar. Naaपालım işte bizde bunları düşünüyoruz gece gündüz...